

■ **Pane Šebánku, stojíme před fotkou připomínající velkou legendu francouzského filmu. Co pro vás znamenala Brigitte Bardot jako herečka?**

Talent, krásu, půvab, sex, to vše v dokonalé harmonii. Symbol absolutního žensství.

■ **A co pro vás B. B. znamená dnes?**

Mnohem víc: Vzácná, ušlechtilá osobnost, která obětovala slávu, kariéru, bohatství, aby mohla bránit bezmocné čtyřnohé tvory proti všemocným a všeho schopným dvounohým. Neznám nikoho jiného, kdo by dokázal tolik ztratit, aby o to víc mohl jiným dávat. Dnešní Brigitte Bardot je pro mne symbolem člověka na vyšším stupni vývoje, než je společnost, v níž všichni žijeme.

■ **Je o vás známo, že i vy jste se vzdal leccého, abyste se mohl věnovat společně s Martou Kubišovou pomoci strádajícím, týraným či opuštěným zvířatům. I když právě vznikající filmová komedie z 2. světové války s názvem *Stůj, nebo se netrefím, na které jste se autorsky podílel, svědčí o tom, že si na humor stále najdete čas.***

To se mýlíte, scénář téhle komedie jsme s Miloněm Čepelkou napsali před patnácti lety! Film měl původně režisrovat Oldřich Lipský, ale bohužel zemřel. Dnes je režisérem filmu Jiří Chlumský a na celém tom projektu se podílí mj. také Česká televize, skupina Heleny Slavíkové. Musím se přiznat, že když mi dramaturgyně Magdalena Turnovská s radostí oznamovala, že se bude tenhle film realizo-

Ptá se Ondřej Suchý, Jiří Šebánek odpovídá

vat, já už si ani nepamatoval, o čem je. Nemohl jsem si vzpomenout, takže mi musela celý děj vyprávět.

■ **Dovolte mi, pane Šebánku, abych se vrátil do dávné minulosti a připomněl, že jste to byl vy, kdo přišel v roce 1966 s nápadem založit Divadlo Járy Cimrmana a že jste to byl zase vy, kdo vlastně Járu Cimrmana pojmenoval. Prozděte, kdo byl inspiračním zdrojem géniova jména?**

Já jsem tenkrát, stejně jako dnes, fandil hokeji. A tehdy byl jedním z předních ligových klubů VTŽ Chomutov. A vedoucím první útočné řady tam byl jistý Cimrman, psáno česky. To se mi tak líbilo, jako když napíšete *Nu-jork*, že jsem přišel s nápadem, aby náš velikán měl jméno Cimrman.

■ **Kdy jste se s Divadlem Járy Cimrmana rozešel a za jakých okolností vznikl soubor *Salón Cimrman*?**

Já jsem odešel po druhé sezoně, v roce 1969. Stručně řečeno – pro názorové neshody. A ze stejných důvodů odešla i režisérka Helena Phillippová, později také hudební skladatel Jan Klusák a další hudebník, Karel Velebný. V té době jsem odešel i z rozhlasu. Pak jsem se protloukal všelijak – dělal jsem pingla, nočního hlídače a nakonec jsem zakotvil jako skladník v nakladatelství Mladá fronta. Po celou tu dobu mě ovšem kamarádi přemlouvali, abych se k divadlu vrátil, že je blbost, co jsem udělal. Já dlouho odolával, ale nakonec jsem se nechal přemluvit. Jenomže v té době už DJC nehrálo v Malostranské besedě, ale na scéně Reduty. A tam byl ředitelem jakýsi Budlovský, zvaný Krokodýl, který mi to zatrhl.

Jak jsem se posléze dozvěděl, byl jsem pro něho nepřijatelný coby pracovitý element. Čili z politických důvodů jsem se vlastně nedostal zpátky do souboru. Dál jsem tedy pracoval jako skladník a přivydělával si různým způsobem – psal jsem pod cizími jmény do různých časopisů a uváděl také jazzové koncerty skupiny Cellula Laca Décziho. Jenomže kamarádi mě znovu přemlouvali, abych se k Cimrmanovi vrátil, až se nakonec naskytla příležitost, že jsem založil *Salón Cimrman*. V letech 1980 až 1989 jsme vyprodukovali celkem pět představení: *Cimrman v novém světě*, *Jazzman Cimrman*, *Šťastné a veselé Cimrmánoce*, *Cimrmanův šantán* a *Cimrkino*. Většina těch textů pak vyšla ve dvou knížkách – *Byli jsme a buben* a *Já, Jára Cimrman*.

■ **Líší se od sebe *Járové Cimrmanové z DJC* a ze *Salónu Cimrman*, anebo je to stále jedna a tatáž postava?**

Já bych řekl, že je to jedna a tatáž postava, oba vycházejí ze stejného životopisu, z té determinace, kterou jsem napsal pro první seminář před představením *Akt*.

■ **Je už to pár let, co *Salón Cimrman* zanikl. Myslíte, že by se ještě dal někdy uvést do provozu?**

Salón Cimrman nikdy nezanikl, to je mylná domněnka. My jsme v listopadu roku 1989 vstoupili do stávkové solidarity se všemi ostatními divadelními scénami, ale na rozdíl od nich jsme už nikdy tu stávku neprerušili!

■ **Nakonec jsem si nechal ještě otázku na vaši současnou práci: *Televizní pořad *Chcete mě?*, který s Martou Kubišovou připravujete, už se zábavou nic společného nemá...***

To už je opravdu o něčem jiném. Abych pravdu řekl, já nikdy nebyl příliš veselý člověk. Humor, Cimrman, to bývala kdysi taková moje přiměřená obrana proti mizerii tohoto nepřiměřeného světa. Když jsem se pak ale začal angažovat v pořadu *Chcete mě?* pro zvířata, tak to už ta obrana totálně selhala. Já bych byl nikdy předtím nevěřil, že člověk dokáže být tak krutý, tak bezohledný a tak lhotejný k trpícímu bezbrannému tvorů, jakým je zvíře. Dnes jenom lituji, že jsem se k tomuto poznání dostal tak pozdě! Uprímně řečeno – dneska má pro mě větší smysl chránit bezbranná trpící zvířata než rozesmávat lidi.

Jiří Šebánek
a Ondřej Suchý.

